

Anna Zalewska
European Parliament, Member
European Conservatives and Reformists Group, Member

Ursula von der Leyen, Przewodnicząca Komisji Europejskiej

Dotyczy: Bezprawnych działań Komisji Europejskiej wobec Polski, związanych z kopalnią Turów.

Szanowna Pani Przewodnicząca,

Republika Czeska wniosła w dniu 26 lutego 2021 r. do TSUE skargę przeciwko Polsce w sprawie otrzymania zgody na przedłużenie eksploatacji złoża węgla brunatnego do 2044 roku, zarzucając, że Rzeczpospolita Polska naruszyła dyrektywę 2011/92 oraz przepisy proceduralne, umożliwiając wydłużenie terminu obowiązywania koncesji na wydobywanie węgla brunatnego o 6 lat - Sprawa C-121/21.

Dnia 21 maja 2021 r. sędzia Silva de Lapuerta, Wiceprezes Trybunału, wydała postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych – Artykuł 279 TFUE – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2011/92/UE – Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia na środowisko naturalne – Wydobywanie węgla brunatnego w kopalni odkrywkowej – Kopalnia węgla brunatnego Turów (Polska) w sprawie C-121/21 R.

„Wiceprezes Trybunału postanawia, co następuje:

1) Rzeczpospolita Polska zaprzestanie natychmiast i do chwili ogłoszenia wyroku kończącego sprawę C-121/21 wydobywania węgla brunatnego w kopalni Turów (Polska).”

Celem tzw. postanowień zabezpieczających jest zabezpieczenie sytuacji, w których dojdzie do poważnej i nieodwracalnej szkody będącej następstwem naruszenia norm prawa Unii Europejskiej. Postanowienia te powinny być wykonywane natychmiast, a w razie ich niewykonania przez państwo członkowskie Komisja może wnioskować o dzienne kary finansowe za każdy dzień zwłoki. W tym przypadku wykonanie postanowienia oznaczałoby natychmiastowe zaprzestanie wydobywania węgla brunatnego w kopalni w Turowie.

W chwili wydania Postanowienia, było ono **niewykonalne** zarówno z powodów formalno-prawnych jak i technologicznych.

1. Zgodnie z Kodeksem Postępowania Cywilnego, **Zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia** (art. 731 k.p.c.), a w tym wypadku tak właśnie było, gdyż nakazywano zamknięcie kopalni, co było przedmiotem roszczenia.
2. Prowadzenie eksploatacji złóż oraz ruch zakładu górniczego, obwarowane są szeregiem przepisów prawa, w tym europejskiego. Nawet krótkotrwałe wstrzymanie działania kopalni, wymaga spełnienia złożonych wymogów zapisanych w Prawie Geologicznym, Prawie Górniczym oraz prawie ochrony środowiska. Narzucone są bardzo rygorystyczne i złożone - a nade wszystko długotrwałe procedury.

W wyniku rozmów przedstawicieli Czech i Polski, zawarta została ugoda w przedmiocie dotyczącym sporu. W wyniku tego nastąpiło wycofanie skargi przez Republikę Czeską i dnia 4 lutego 2022 r. TSUE stwierdził co następuje:

Zgodnie ze stanowiskiem rzecznika prasowego Komisji Europejskiej, wycofanie przez Czechy skargi do TSUE umarza sprawę (5-02-2022 r.)

POSTANOWIENIE PREZESA TRYBUNAŁU z dnia 4 lutego 2022 r.

Wykreślenie sprawy C-121/21

Umorzenie i wykreślenie sprawy oznacza, iż **uważa się ją za niebyłą**. Tym samym wszelkie działania i środki prawne podejmowane wcześniej w trakcie procedowania skargi, przestają istnieć w obrocie prawnym. Podkreśla to Kodeks Postępowania Cywilnego w art. 744.

KPC [Dz.U.2021.0.1805 t.j. - Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego]

Art. 744. Upadek zabezpieczenia

§ 1. W razie prawomocnego zwrotu albo odrzucenia pozwu lub wniosku, oddalenia powództwa lub wniosku albo umorzenia postępowania, zabezpieczenie upada.

W tej kwestii wypowiedział się także Trybunał Konstytucyjny (POSTANOWIENIE z dnia 13 października 2014 r. Sygn. akt Ts 223/14), który stwierdził, że

„... wynikający z art. 744 § 1 k.p.c. **upadek zabezpieczenia jest prawną konsekwencją umorzenia postępowania, a tym samym zakończenia postępowania w sposób negatywny dla uprawnionego.**”

oraz

>>„Należy przypomnieć, że w przywołanej uchwale Sąd Najwyższy stwierdził, że „sens rozwiązania przyjętego w art. 744 § 1 k.p.c. jest oczywisty. **Udzielone zabezpieczenie nie może trwać, gdy postępowanie, którego przedmiotem było zabezpieczone roszczenie, zostało prawomocnie zakończone w sposób negatywny dla uprawnionego.** Automatyczny upadek zabezpieczenia następuje w takim wypadku niezależnie od tego, czy do zakończenia postępowania doszło z przyczyn procesowych (zwrot pozwu, **umorzenie postępowania**, odrzucenie pozwu), czy też merytorycznych (oddalenie powództwa)“<<

Jednakże ta oczywista prawda elementarnej logiki, że **nie ma skutku bez przyczyny**, nie jest akceptowana przez Komisję Europejską.

Mimo umorzenia postępowania, stara się ona wyegzekwować kary będące wynikiem postanowień wydanych przez TSUE na etapie procedowania wycofanej dawno skargi. Do dzisiaj obciążono już Polskę kwotą 45 mln Euro, mimo braku podstawy prawnej.

Nie ma i w sensie prawnym nie było sprawy, nie zapadły żadne wyroki, nie ma już nawet sędzi prowadzącej ówczesne postępowanie (7 października 2021, skończyła się kadencja sędzi Silvy de Lapuerty), a żądanie zapłaty kary – pytanie **za co** skoro nie ma sprawy – stało się bytem samoistnym, skwapliwie i z dużą troską pielęgnowanym przez Komisję Europejską.

Abstrahując nawet od aspektów prawnych, to na gruncie czysto księgowym brak jest podstawy (umorzenie postępowania) do zrealizowania takiej zapłaty.

Przy takiej niefrasobliwości prawnej rodzi się też uzasadnione pytanie, do kiedy kara miałaby być płacona? Skoro zgodnie z decyzją TSUE, na ówczesnym etapie sprawy środek

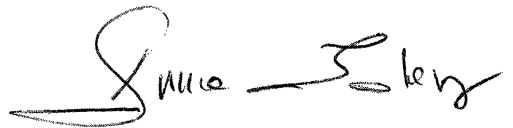
zapobiegawczy miał trwać „... *do chwili ogłoszenia wyroku kończącego sprawę...*”. Ale wyrok ten nie zapadnie już **NIGDY**, gdyż sprawy **NIE MA**.

W związku z tym **żadam niezwłocznego zaprzestania nękania Polski żadaniami wpłaty niczym nieuzasadnionych kwot oraz zwrotu kwot już pobranych.**

Oczekuję też wyjaśnienia, na jakiej podstawie Komisja Europejska czuje się „spadkobiercą” **nieistniejącego już roszczenia ze sprawy, której ostatecznie nie było?**

Z wyrazami szacunku,

Anna Zalewska
Poseł do Parlamentu Europejskiego

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Anna Zalewska', with a stylized flourish at the end.